

PARAULES DE VIDA

Contemplar el món amb la mirada de Déu

El diumenge posterior a Pentecosta celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Aquesta festa és una invitació a donar gràcies al Pare pel seu disseny d'amor al món, que s'ha revelat en l'enviament del Fill i l'efusió de l'Esperit Sant. La font d'on brolla la història de la salvació no és altra que el mateix Déu que «és amor» (1Jn 4,8). Eixe Déu que se'ns ha manifestat com amor vol donar-se també a cadascú de nosaltres com a premi, perquè tots els seus fills aconseguim eixa felicitat tan gran que no podem imaginar i que consisteix en participar del seu amor etern. Si la vocació més profunda de tot ésser humà és l'amor, aquesta troba la seua plenitud en Déu.

També avui recordem d'una manera especial als religiosos i religioses que, perquè han conegut i cregut en l'Amor, s'han sentit cridats a viure totalment per a Ell en la vida contemplativa. El seu testimoni ens recorda a tots què ha de ser el veraderament decisiu en la nostra vida; la seua oració per l'Església sosté als qui vivim en el món el camí de la santedat; la seua entrega radical enforteix els qui dia a dia entreguen la vida en l'anunci de l'Evangeli i el testimoni de la fe. La intercessió dels contemplatius és una font incessant de gràcia i benedicció per a l'Església i el món. Com a bisbe vull invitar-vos a pregar avui pels qui s'han sentit cridats a viure el camí de santedat en la vida contemplativa, i d'una forma especial per les nou comunitats que hi ha en la nostra diòcesi. Demanem que el Senyor les sostingui i les beneeixi amb noves vocacions. Una Església sense vida contemplativa li faltaria un alè de vida.

Tal vegada molts poden entendre aquesta vocació com una ruptura amb el món que porta a

desentendre's d'ell. Però no és així. No estem davant de persones que no volen saber res del món, sinó davant de cristians que volen submergir-se en el misteri d'eixe Déu que és amor. Açò no els porta al menyspreu del món, sinó a contemplar-lo amb la mirada de Déu. El gran místic sant Joan de la Creu ha afirmat que «el mirar de Déu és amar». No pot mirar el món d'una altra manera Aquell que és amor. I qui se submergeix totalment en Déu no pot tindre una altra mirada que la mateixa mirada de Déu.

Els qui vivim immersos en el món estem exposats a veure'l des dels nostres interessos i prejudis; valorem les coses i els esdeveniments per la seua

utilitat o eficàcia; ens deixem esclavitzar pel ritme frenètic que la societat acaba imposant a la nostra vida; som més propensos a jutjar que a estimar; ens deixem portar pel desig de la immediatesa i dels resultats ràpids i espectaculars. Viure així no condueix a la pau ni entre les persones ni en els nostres cors. Qui mira el món amb els ulls de l'amor no busca els propis interessos ni és esclau del desig de rapidesa o eficàcia; valora les coses pel que realment són i no jutja a ningú. Eixe és el camí que ens porta al goig de l'Esperit.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció raonable i legítima (II)

La fe és un acte de llibertat o, més exactament, la resposta a una crida interior que m'exhorta a alliberar-me de tot el que encadena i empresona. Està molt a prop del dubte. Fe i dubte, fan honor a dues dimensions que existeixen en nosaltres. Déu s'ofereix a nosaltres des de la fragilitat, es nega a violentar-nos i a anul·lar la nostra llibertat. Puc o no puc creure. La seva grandesa consisteix en haver creat un ésser que pot dir-li sí, però també no.

El treball argumental a l'hora de donar raó de la pròpia opció té límits. Hi ha raons del cor en l'ésser cristià i les raons del cor, com ensenya Blaise Pascal, són tan legítimes com les de la raó.

Entenc que ser cristià és un procés, un camí, un dinamisme que perfecciona la persona, que la fa més excel·lent, que li permet desenrotllar les potències amagades que hi ha en ella. És un esdevenir. Mai no s'és del tot cristià, com mai no es pot dir d'una persona que sigui plenament budista.

És una opció que va lligada al desenvolupament personal, que afecta la vida corporal, emocional, mental, social i espiritual de la persona. Res no queda al marge, afecta la integritat. Ser cristià és estar en camí d'escoltar el Mestre interior, d'interpretar el sentit de la seva crida i de fer-la realitat en la pròpia vida a cada instant.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRAS DE VIDA

Contemplad el mundo con la mirada de Dios

El domingo posterior a Pentecostés celebramos la solemnidad de la Santísima Trinidad. Esta fiesta es una invitación a dar gracias al Padre por su designio de amor al mundo, que se ha revelado en el envío del Hijo y la efusión del Espíritu Santo. La fuente de donde brota la historia de la salvación no es otra que el mismo Dios que «es amor» (1Jn 4,8). Ese Dios que se nos ha manifestado como amor quiere darse también a cada uno de nosotros como premio, para que todos sus hijos alcancemos esa felicidad tan grande que no podemos imaginar y que consiste en participar de su amor eterno. Si la vocación más profunda de todo ser humano es el amor, ésta encuentra su plenitud en Dios.

También hoy recordamos de una manera especial a los religiosos y religiosas que, porque han conocido y creído en el Amor, se han sentido llamados a vivir totalmente para Él en la vida contemplativa. Su testimonio nos recuerda a todos qué ha de ser lo verdaderamente decisivo en nuestra vida; su oración por la Iglesia sostiene a quienes vivimos en el mundo el camino de la santidad; su entrega radical fortalece a los que día a día entregan la vida en el anuncio del Evangelio y el testimonio de la fe. La intercesión de los contemplativos es una fuente incesante de gracia y bendición para la Iglesia y el mundo. Como obispo quiero invitaros a orar hoy por quienes se han sentido llamados a vivir su camino de santidad en la vida contemplativa, y de una forma especial por las nueve comunidades que hay en nuestra diócesis. Pidamos que el Señor las sostenga y las bendiga con nuevas vocaciones. Una Iglesia sin vida contemplativa le faltaría un aliento de vida.

Tal vez muchos pueden entender esta vocación como una ruptura con el mundo que lleva a desentenderse de él. Esto no es así. No estamos ante personas que no quieren saber nada del mundo, sino ante cristianos que quieren sumergirse en el misterio de ese Dios que es amor. Esto no les lleva al desprecio del mundo, sino a contemplarlo con la mirada de Dios. El gran místico san Juan de la Cruz ha afirmado que «el mirar de Dios es amar». No puede mirar el mundo de otro modo Aquel que es amor. Y quien se sumerge totalmente en Dios no puede tener otra mirada que la misma mirada de Dios.

Quienes vivimos inmersos en el mundo estamos expuestos a verlo desde nuestros intereses y prejuicios; valoramos las cosas y los acontecimientos por su utilidad o eficacia; nos dejamos esclavizar por el ritmo frenético que la sociedad acaba imponiendo a nuestra vida; somos más propensos a juzgar que a amar; nos dejamos llevar por el deseo de lo inmediato y de los resultados rápidos y espectaculares. Vivir así no conduce a la paz ni entre las personas ni en nuestros corazones. Quien mira el mundo con los ojos del amor no busca sus intereses ni es esclavo del deseo de rapidez o eficacia; valora las cosas por lo que realmente son y no juzga a nadie. Ese es el camino que nos lleva al gozo del Espíritu.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

III Jornada de formació per a catequistes al Seminari Diocesà

El passat dissabte 29 d'abril va tenir lloc, al Seminari Diocesà, la tercera jornada de formació per a catequistes que organitza la Delegació de Catequesi.

La temàtica que hem treballat ha estat en relació a la Bíblia.

Mn. Jordi Salvador ens va exposar la vida de les primeres comunitats cristianes. El seu treball va ajudar als catequistes a veure els pilars de la fe dels primers cristians, tots ells sostinguts per l'impuls de l'Esperit Sant que sempre és viu en la seva Església.

En un segon moment vam fer tres grups de Lectio Divina, acompanyats i dirigits pels nostres tres seminaristes. Vam acabar la jornada fent una pregària d'adoració al Santíssim. Amb molta alegria, la quarantena de catequistes que

van assistir-hi van retornar a les seves comunitats. Que Déu beneixi el treball de formació que,

gràcies a Ell, hem tingut aquest curs.

Rev. Javier Vilanova

Festa a Alfara de Carles en honor a la Mare de Déu dels Ports

Molts feligresos i veïns d'Alfara han viscut la festa en honor a la nostra mare, la Mare de Déu dels Ports.

La missa, de l'octava de Pasqua i celebrant la Divina Misericòrdia, ha estat molt solemne. Ens han acompanyat joves de la Comunitat del Cenacle que han cantat i han donat el seu testimoni de resurrecció. A molts feligresos els hi ha tocat el cor veure com Déu ha reconduït la vida d'aquests joves.

Després hem fet la processó pels carrers del poble amb la Mare de Déu.

Hem tingut també el dinar de germanor. Eren unes 140 persones. Agraïm a la gent d'Alfara per la gran col·laboració.

Que la Mare de Déu dels Ports us beneixi a tots i quan vingueu a Alfara passeu-la a venerar, us hi espera.

Mn. Javier Vilanova

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

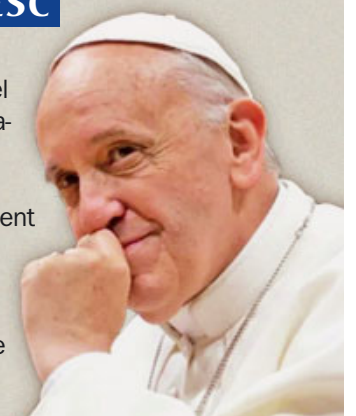

@Pontifex: «Tothom té alguna cosa per donar a la societat, ningú no és exclòs d'aportar-hi quelcom per al bé de tots» (9 de maig).

@Pontifex: «Cada cop que mirem a Maria tornem a creure en la força revolucionària de la tendresa i de l'afecte» (13 de maig).

@Pontifex: «Demanem junts el do de la comprensió de la Paraula de Déu» (14 de maig).

@Pontifex: «Per seguir fidelment Jesús demanem la gràcia de fer-ho no de paraula sinó amb fets, i la paciència de suportar la nostra creu» (15 de maig).

Fiesta de la Madre de Dios de los Ángeles en la Jana

El sábado 29 de abril de 2017, después de la celebración eucarística presidida por el Sr. Obispo, la capilla de la Virgen de los Ángeles de la Jana fue bendecida solemnemente por el mismo Sr. Obispo de Tortosa.

En efecto, el pueblo de la Jana tiene una devoción particular a la Virgen de los Ángeles por tradición.

La capilla de la Virgen de los Ángeles fue destinada al culto desde el año de su inauguración en 1791 hasta el inicio de la Guerra Civil Española de 1936 en que se destruyeron todas las imágenes, camarín, tabernáculo, imagen de Nuestra Señora y el lienzo pintado por D. José Camarón, director de la Academia de Pintura de Valencia.

El proceso de proyecto de restauración de la capilla de la Virgen de los Ángeles fue iniciado por la Consejería de Cultura, Educación y Ciencia de

la Generalitat Valenciana y se ha ido desarrollando desde 2012 hasta terminar todos los trabajos de restauración a finales de 2016.

El 28 de abril, a las 20 h, con el volteo de campanas se anunciaba la fiesta que se va a concretar el sábado 29, a las 12 h, con la celebración eucarística en honor a la Virgen de los Ángeles en la iglesia parroquial presidida D. Enrique Benavent con la intervención del coro parroquial. Al finalizar la Santa Misa, la sociedad musical Santa Cecilia de la Jana interpretó algunas piezas y el Himno a la Mare de Déu dels Àngels.

A las 17 h, salida y traslado de la imagen a su capilla que el Excmo. y Rvdmo. Obispo bendijo después de explicar a los hijos e hijas de la Jana el buen sentido de la capilla a beneficio del pueblo y de la provincia.

Padre Godefroid-Léon

Festa de la Mare de Déu de la Providència

El III diumenge de Pasqua se celebra la festa de la Mare de Déu de la Providència, patrona de l'ermita de Mig Camí de Tortosa.

A les 19 h, se celebrà l'Eucaristia presidida per Mons. Enrique Benavent Vidal i concelebrada per Mn. Isaïes Riba. Jordi Roig acompanyà els cants amb l'harmònim, els quals foren a càrrec de Mn. Rafel Prades. Tortosins i tortosines i algunes persones de la Cava-Deltebre, omplien l'ermita.

En l'homilia, el Sr. Bisbe ens recordà que estàvem celebrant la Pasqua, acompanyats per la Mare de Déu. La presència de Maria és la d'una mare que està present en tota la família. La seua presència i missió és única i singular.

Després de la benedicció del nostre bisbe Enrique, s'acabà la celebració amb el cant: *Regina coeli laetare, al-leluia!*

Tot seguit s'inicià la processó al voltant de l'ermita, entonant diferents cants a la Mare de Déu i en entrar, el cant final: *Salve Regina*.

Abans d'acomiar-nos, els ermitans ens van obsequiar amb unes pastes i vi dolç. Resultà una

festa molt participada i reeixida. Que la Mare de Déu ens guï com diu la tornada dels goigs: «Pues sois con tanta excelencia de la gloria fiel cami-

no: Sed nuestro norte divino, Virgen de la Providencia.»

Maria Joana Querol

AGENDA

- ▶ **Dilluns 12**, Seminari, Festa de Jesús Gran Sacerdot.
- ▶ **Dimarts 13**, Els Valentins, a les 12 h, Missa Estacional i Visita Pastoral.
- ▶ **Dijous 15**, Tortosa, saló del Tinellat, a les 11 h, roda de premsa de Càritas.
- ▶ **Divendres 16**, Teresianes, reunió de delegats i arxiprestes. / Xert, a les 18 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 17**, Seminari, Jornada Diocesana de Càritas. / La Sénia, a les 19.30 h, confirmacions.
- ▶ **Diumenge 18, Corpus Christi**, Catedral, a les 11.30 h, Missa i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [2C 1,1-7 / SI 33 / Mt 5,1-12]. A Tortosa: □ Santa M. Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Joan de Sahagun, prev. agostí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana.

13. □ Dimarts [2C 1,18-22 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.

14. ■ Dimecres [2C 3,4-11 / SI 98 / Mt 5,17-19]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dijous [2C 3,15-4,1.3-6 / SI 84 / Mt 5,20-26]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fundadora adoratrius a Madrid; sant Bernard de Menthon, rel.

16. ■ Divendres [2C 4,7-15 / SI 115 / Mt 5,27-32]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, màrtirs (s. IV); sant Ferriol,

prevere i màrtir; sant Ilpiti, màrtir.

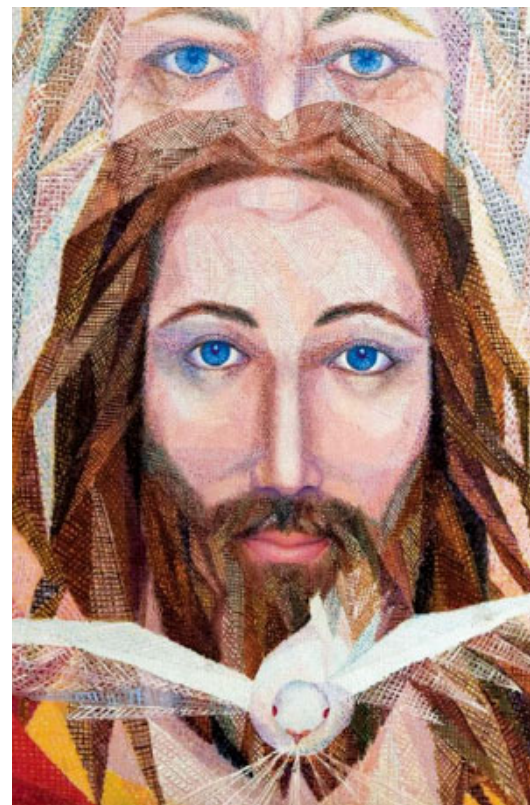
17. ■ Dissabte [2C 5,14-21 / SI 102 / Mt 5,33-37]. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVIII); santa Emília Vialar, vg. i fund. (1856).

18. □ Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 3a setm.) [Dt 6,2-3.14b-16a / SI 147 / 1C 10, 16-17 / Jo 6,51-58]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

La Santíssima Trinitat

COMENTARI

El nostre Déu és únic i trinitari

Cal llarg tracte de proximitat amb una persona per conèixer-la bé. Conèixer Déu vol també proximitat al seu camí i escolta de la seva Paraula.

La Història de Salvació és l'experiència vital d'un poble que va coneixent cada cop millor el Déu que és amb ells.

La història del vedell d'or els fa conèixer Déu compassiu i benigne, ric en l'amor, que els proposa renovar l'Aliança.

Pau, ofès per alguns de Corint, els escriu una carta que primer els *disgustà* i els portà després al *penediment nascut d'aquell disgust* (2Co 7,8). Ara els exhorta a *refermar-se vivint en pau i ben avinguts*. Només llavors *el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres*.

En el diàleg amb Nicodem proclama Jesús la novetat radical del cristià: un veritable *néixer de nou i de dalt*. Per a ser de Crist no n'hi ha prou amb retocs afegits a la bona voluntat humana.

El punt de partença és que *Déu estima tant el món que donà el seu Fill únic*: do que, per a ser efectiu, cal ser assumit amb la lliure opció de la fe.

L'amor del Pare-Déu mostra el seu cim en l'amor del Fill: *ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus estimats* (Jn 15,13).

Per això també *el fruit* per excel·lència de l'Esperit és *l'amor* (Ga 5,22).

La finalitat s'expressa de dues maneres: *per salvar el món*; i *que no es perdi cap dels qui creuen en Ell sinó que tinguin vida eterna*. Vida ja des d'ara!

L'abast universal del projecte de Déu es nota en l'ús de la paraula *món*. L'amor de Jesús als seus (subratllat de la 2a part de Jn) han de poder-lo tastar els qui ara com ara no el coneixen.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.» Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

► Salm responsorial (Dn 3,52-56 [R.: 52b])

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, / Déu dels nostres pares. R.
És beneït el vostre sant nom. R.

Sou beneït al vostre temple sant. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. R.

Sou beneït al firmament del cel. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

► Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad». Moisés al momento se inclinó y se prostró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

► Salmo responsorial (Dan 3,52-56 [R.: 52b])

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor Dios de nuestros padres. Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

